Jesu Opoffrelse.

Passions=Cantate.

Ordene

af

M. F. Liebenberg.

Musikken

af

Professor **Weise.**

Kjöbenhavn.

Trykt hos M. Birck & Comp.

1832.

Udført Langfredag 20 April 1832

Chor.

Joh. 1, 29.

Helligt er Dit Raad, vor Gud!
Ingen Skabning det udgrunder.
Ingen Tanke maaler ud
Dybet af Din Viisdoms Under.

Han, Din Søn, den Elskelige,
Han, der kom fra Lysets Rige,
Og til Dit Behag fuldendte
Værket, hvortil Du ham sendte:
Han skal Offerlammet være,
Som al Verdens Synd maa bære!
Helligt er Dit Raad vor Gud!

Qvartet.

Luc. 22, 41-43.

Jesus Christus, Faderens Eenbaarne!
Du, hans Væsens rette Billede!
Du, til de Fortabtes Frelse Kaarne,
Ene Du forstod hans Villie.

Du høimodig vil vor Broder blive,
Og som Menneske Du vandrer her.
Ei Du tjenes vil af Mennesker.
Livet vil Du selv for dem hengive.
Du frivillig det til Offer bringer,
Ingen Dig til Marterdøden tvinger.

Kalken Du til Bunden vil uddrikke,
Thi fra Faderen den rækkes Dig,
Døden i sin Rædsel nærmer sig,
Fra dit Maal dog skrækker den Dig ikke.

Da Din Sjel til Døden var bedrøvet,
Al Hugsvalelse Dig var berøvet,
I Gethsemane Din Bøn Du sender
Op til ham, hvem Du som Fader kjender.
Og han hører faderlig Din Røst,
Englen aabenbares Dig til Trøst.

Recitativ.

Joh. 12, 13. Luc. 23, 24.

Som Vinden omskifter sig Menneskers Sind! —
Da Jesus sagtmodig i Staden drog ind,
De jublende Skarer: Hosanna! istemte:
"Velsignet, Du Israels Konge! os være!
"Fra Herren Du kommer, Vi bringe Dig Ære! — —

Alt ere hans mægtige Gjerninger glemte.
Nu skingrer i Luften det rasende Raab:
Korsfæst ham! korsfæst ham! fra blodgjerrig Hob.
Nu regnes han mellem Forbryderes Tal. —
Hvo fatter hans Marter; Hvo nævner hans Qval?

Duet.

Luc. 23, 34.

Medens vilde Skrig omkring ham larme,
I hans Øje brænder ingen Harme,
Ingen Trudsel fra hans Læbe gaaer.
Men hans stille Bøn til Himlen naaer:
"Ei til Ansvar, Fader, Du dem føre!
"Ikke selv de vide, hvad de gjøre."

Recitativ.

Luc. 23, 43.

Til Korset, hvor Din Jesus leed og døde,
Opløft Dit Øje, Du, som paa ham troer,
Du, som erkiender angrende Din Brøde,
Og gaaer med Angst det Klokkeslag imøde,
Da Du skal kaldes bort fra denne Jord,
Did, hvor Retfærdigheden boer!
Hør Trøstens Tale fra Din Jesu Mund
Til Synderen, som sig til ham har nærmet;

"I Paradiis Du skal om føie Stund
"Med mig mod Jordens Nød Dig see beskjermet."

For Dig har Jesus ogsaa Trøst tilrede,
Forgjæves ei Du skal om Hjelp ham bede.
For Dig han ogsaa er i Døden givet,
Dig har han ogsaa aabnet Vei til Livet.

Quintet.

Joh. 19, 30.

Timen er kommen. Offret er bragt.
Hører det Ord, vor Forsoner har sagt!
Hører det, Himle! Hør det, Du Jord!
Salig er Trøsten i Frelserens Ord:
"Det er fuldbragt!"

Han i sin Faders Haand
Befaler sin Aand.
Hans Hoved kraftløs segner,
Hans Aasyn blegner,
Og han udgav sin Aand.

Chor.

Math. 27, 51-53.

Uskylds Hævner; Retfærds Gud!
Lade i Ondskab trodse mod din Vælde!
Send Din Vredens Torden ud,
Lad Dit Lyn den sikkre Synder fælde.

Bæv o Jord! Paa Dig blev Korset sat,
Hvor den fromme Jesu Blod har rundet.
Revner, Klipper! hvor, i Gravens Nat,
De hensovne Hellige har blundet!
At de maae for Verden Vidne bære:
Gud er Levendes og Dødes Herre!

Recitativ.

Forhæng, Du, som skjulte Helligdommen,
Split Dig ad! See, Tiden er nu kommen,
At ei meer i Tempelhallen ene
Mennesket den Evige skal tjene;
Da den Aand, i hvem det Hele lever,
Dyrkelsen i Aand og Sandhed kræver.

Quartet.

Sandhed! Paa Jorden er ikke Dit Rige.
Ondskab har myrdet Din kjæreste Søn. — —
Veegst Du bort, da Jesus døde?
Skal ei meer Din Morgenrøde
Aandens Dag og Liv gjenføde?

Chor.

Jo, for Din Straale hvert Mørke skal vige.
Herlig og skjøn,

Seirende Dagen skal stige.
Hisset Du giemmer Retfærdigheds Søn.

Freidig har Jesus opoffret Dig Livet.
Ham, i sin Himmel, har Faderen givet
Magten, at frelse fra Døden Enhver,
Som indtil Enden Dig, Sandhed! har kjær.

Ja, for Din Straale hvert Mørke skal vige.
Herlig og skjøn,
Seirende Dagen skal stige.
Hisset Du giemmer Retfærdigheds Søn.
Hallelujah!

Choral.

Joh. 19, 38-42.

(synges af Menigheden)

Mel. Nu bær ei Synden mere ꝛc.

I Klippegraven rolig
Min Jesus slumrer nu.
Til Dødens tause Bolig
Jeg vende vil min Hu.
Her ved hans Hvilested
Jeg vil mig ydmig bøje,
Tilbedende den Høie,
Hvis Raad er Kjærlighed.

For min og Alles Brøde
Har Jesus Døden smagt.
Da han paa Korset døde,
Blev Fred til Jorden bragt.
Fra Gud blev han udsendt,
For Offret at frembære,
Som skal os Pantet være,
At Frelsen er fuldendt.

Min Jesu Sovekammer
Skal ogsaa vorde mit.
Der endes al min Jammer;
Der skal jeg slumre blidt,
Og vente paa den Stund,
Da Livets Stemme lyder,
Da Jesus Graven bryder,
Og ender Dødens Blun.